

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCXVI. ad annum MCCCCXXIII.

Parisiis, 1644

Vita Et Epistola Gregorii Papae XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15653

exorta, nemo vocatorum episcoporum ad Vrbem tuto accedere potuit. Cum enim, auctore Gobelino, statim post electionem regimen Vrbis senatoribus ablatum restituisset, illi elatiores facti, eiusdem Vrbis temporale dominium resignari, omnesque munitiones sibi dedi postularunt, Ladislai Neapolitani regis subsidio impetrato, ad arma conuolarunt. Pontifex rei nouitate obstupefactus, cum nepote Viterbium confugit: vnde post deuictum auctore Vrsino eius militia duce Ladislaum, a populo reuocatus Romam reuertit, ibique aliquot cardinales, ex quibus tres pontifices postea eleeti fuerunt, ordinavit: cumque nepotem suum agri Piceni & Anconensis marchionem, eumdemque Firmanum principem creasset, mortuus est, & in sancto Petro sepultus septimo die Nouembbris, anno Christi 1406. cum annos duos & dies viginti tres sedisset.

VITA ET EPISTOLA
GREGORII PAPÆ XII.

GREGORIUS XII. patria Venetus, Angelus Corarius antea nominatus, postquam aliquamdiu patriarcha Aquileiensis fuisset, ex cardinale sancti Marci, prius Kalendas Nouembbris, anno Christi 1406. ætatis sue 80. conditione eadem qua prædecessor electus est pontifex; nimirum ut vi iuramenti ante electionem a singulis cardinalibus emissi pro ineunda vnione & tollendo schismate, pontificatui renuntiaret, modo antipapa Benedictus idem facere vellet. Cumque illud per literas & legationem qua fungebatur Antonius de Butrio iurisconsultus eius temporis celeberrimus, semel atque iterum frustra tentasset, animaduersa antipapæ tergiuersatione, vnoniem remissius quam par erat promouere coepit, deditque in mandatis singulis cardinalibus ne Luca discederent, vllaque de causa ipsi inter se vel cum anticardinalibus conuenirent. A qua sententia ipsi a pontifice male informato ad eumdem vel alium melius informandum appellantes, Pisano Concilio indicto & congregato, Gregorium papam cum pseudopontifice Benedi-

ANNO
CHRISTI
1406.

cto deposuerunt, anno Domini 1409. cum sedisset annos 2. & menses 8. minus quatuor diebus.

EPISTOLA

GREGORII PAPÆ XII.

AD PETRVM DE LVNA PSEVDOPAPAM.

De vnione.

Gregorius episcopus, seruus seruorum Dei, Petro de Luna, quem nonnullæ gentes in hoc miserabili schismate Benedictum XIII. appellant, pacis & unionis effectum.

Qui se humiliat, inquit veritas, exaltabitur; & qui se Matth. 25. exaltat, humiliabitur. Cuius saluberrimam monitionem, quantum nobis ex alto permittitur, obedienter se-
ctati, decreuimus per literas nostras omni contentione seposita benigne te affari, & ad integrationem ecclesiæ cohortari; imo te inuitare ad id consilium capescendum, quod nosipsi pro pace ecclesiæ accepimus. Vides quanta mala, quanta pericula, quanta incommoda, quanta de-
nique Christianæ religionis infamia iam per triginta annos ex hac pestilente ac vesana seditione in populum Dei peruererunt, quantaque, nisi prouideatur, sint quotidie euentura horum omnium malorum, quæ causa ab initio fuerit certa videtur, quibus rigor iustitiae non cessit, nec forsitan æquitas persuasit, nihilo minus tamen graues mo-
lestias Christianam religionē perpeßam non dubitatur. Si ergo nunc quoque eodem modo fiat, dubius est remedii locus, quo minus ecclesia in solitis remaneat angustiis, in qua & tu de te ipso & conscientia tua videris: nos mentes & intentionem nostram apertissime profitemur. Non est consilii nostri tempus aliquo modo terere, sed quo vali-
diora, certiora & firmiora fuerint iura nostra, tanto lau-
dabilius ducimus ea pro pace & reintegrazione Christianorum relinquere. non enim de summo iure disputandum est, sæpe rigor ipsi utilitati & temporis cedit. Nam simili-
ter illa & iure suo & proprio filio spoliari voluit, ne se-
ctionem vnius pueri videret: quanto magis nos, si ma-
litia operante ad optatam vunionem venire non possu-

Concil. Tom. 29.

Z

mus , per iustitiae vias matri cedendum videtur. Quare exurgamus ambo in unum unionis affectum , concurramus , feramus salutem ecclesiarum iam hoc diurno morbo afflictæ. Ad hoc te inuitamus , parati que sumus & * afferimus nostro verissimo iuri & papatui cedere & renuntiare : & efficaciter faciemus , si & quando tu renuntiaueris ac cesseris praesenti iuri & papatui tuo , vel decesseris : dum tamen illi qui apud partem tuam pro cardinalibus se gerunt , sic conuenire & concordare cum venerabilibus fratribus nostris sanctæ Romanæ ecclesiarum cardinalibus cum effectu voluerint , ut exinde canonica vnius Romani pontificis sequatur electio ; ita quod predicta expeditiorem sequatur effectum , celeriter mittemus oratores nostros , qui tecum de loco habili & decenti ad huiusmodi rei confectionem disponant. Et insuper pendente unionis huiusmodi tractatu , non faciemus neque creabimus aliquem cardinalem , nisi forsan causa adæquandi numerum fratrum nostrorum cum numero eorum qui apud te pro cardinalibus se gerunt , ut sic pares ex utraque parte ad solennem & canonicam electionem vniuersitatis Romani pontificis deuenire possint. Extra hanc autem coæquationis causam , nullum , ut dictum est , creare decreuimus , nisi ex defectu tuo vel partis tuae steterit , quo minus unionis præfatae conclusio infra annum & tres menses a die inthronizationis nostræ computandum fuerit subsecuta. Hoc tamen , quod de non creando cardinali tractatu huiusmodi pendente diximus , ita locum habere intendimus , si tu quoque idem obseruabis. Hanc vero * ablationem & insinuationem de cardinalibus non credimus , ac superiorem oblationem renuntiationis modo predicto , ut strictiori vinculo fierent , iurauimus , vouimus , & promisimus ante electionem nostram eodem vinculo effectualiter adimplendam cum singulis ex nostris fratribus ante dictis , in casu , quo aliquis nostrum ad apicem summi apostolatus esset assumpitus , post ipsam assumptionem ad ipsum & firmorem instantiam denuo iurantes , vountes , promittentes atque ratificantes. De hoc autem , quod bulla fine impressione nostri nominis est appensa , presentium nullus debeat admirari . nam ante nostræ coronationis insignia huiusmodi imperfecta bulla abs-

que ipsius impressione nominis habetur. Datum Romæ
apud sanctum Petrum, &c.

EPISTOLA I.
BENEDICTI DICTI XIII.
PSEVDO PAPÆ
AD GREGORIVM XII.

Respondet superiori.

*Benedictus episcopus, seruus seruorum Dei, Angelo dicto Corario,
quem nonnulli sibi in perniciose schismate adhaerentes
Gregorium nominant, pacis & veræ unionis
affectionem pariter & effectum.*

PER quendam conuersum ordinis Prædicatorum tuas
die 15. huius mensis Ianuarii literas recepimus, non-
nulla per ea concepta circa tractatum vnionis ecclesiæ san-
ctæ Dei frequenti haçtenus per nos repetitione tentatum,
& ad optatum finem peccatis exigentibus non deductum,
summarie continentur: quarum tenore perspecto illi gra-
tias egimus, qui sua ineffabili clementia, quando venit
temporis plenitudo, nostræ humanitatis indumento con-
tectus, in suæ nativitatis exordio diuersos in se parietes co-
pulans iam cepit, & nunc virum nobis a nostræ promotio-
nis ad apicem summi apostolatus initio pacem & vnionem
totis viribus & desideriis quarentibus talem inuenire con-
cessit, qui nobiscum, ut tuæ literæ protestantur, in hoc fa-
lutari proposito Deo accepto, saluti animarum ac com-
modo mundo necessario, vtili & votiu nostris affecti-
bus, si sincera affectionem & optamus intentione, con-
currit. Multo etiam haçtenus, sicut te nosse non ambigi-
mus, quod duos prædecessores tuos immediatos in sta-
tu quem assumpisti, per nos & nostros fudatum est, vt
tam exitiale malum de medio Christianitatis euulsum
radicitus, de militantis ecclesiæ finibus pelleretur. Non
enim nobis sunt incognita damna, proh dolor, Christia-
ni populi, quæ iamdudum hæc execranda & detestan-
da diuisio protulit. Horum autem malorum qui causam
dederunt ab initio, quæ schisma prorogauerunt, sed con-
tinuis successibus neglecta iustitia & veritate suppressa fue-
runt, certum videtur his præsertim qui rei gestæ veritatem

Concil. Tom. 29.

Z ij

nouerunt, & qui præcesserunt in huiusmodi negotio, de hoc recto libramine ponderarunt. Sed quod referimus, displicentior his nostris negotiis incassum malitia operante, deductis a prædecessoribus tuis ante dictis, quibus vias in instrumento contentas, & etiam alias rationabiles aperi fecimus, & aperiendas recipere & prosequi obtulimus nos paratos, nec verbum aliquod effectiuum reportauimus. O te felicem, si ad hoc te Dominus reseruauit, si facultatem ad ea, quæ tibi data videtur, cum omni diligentia efficaciter prosequens, nobis in effectu prosequenda vnionis te reddendo conformem spopondisti. De contingentibus nil omittas, ad hoc te piis exhortationibus inuitamus, ad hoc nos promptos reperies, hoc summopere cupimus, ad hoc nostra aspirauit & aspirat intentio, noster attendit affectus, vt Deo dirigente qui voluit, & eo præstante qui potest, per nostræ humilitatis ministerium, vt vno in Dei ecclesia desiderata sequatur. Sed non permittit nos dissimulare silentio, imo in stuporem vehementis aspirationis inducit, quod tua scriptura interprete videris innuere, quod per iustitiae vias ad optatam vnionem venire non potes, vt nobis quodammodo videatur impingi, quod viæ dissensionis veritatis & iustitiae per nos recusatæ fuerint, vel in aliquo impeditæ. Absit hoc a nobis. nam, teste Deo, nunquam in hoc viam iustitiae ac dissensionis veritatis recusatimus aut impediimus: imo, vt verum fateamur, eam obtulimus, optauimus & optamus, & erga prædictos prædecessores tuos, te teste, qui, vt percepimus, aliquando interfueristi, & erga alios, quos negotium tangebat, cum debita sollicitudine quaesiuiimus & prosecuti fuimus; nec per nos vñquam stetit, stat aut stabit, quo minus iustitia & veritas huiusmodi, quantum ad nos pertinet, videatur & agnoscatur, sicut satis ex oblatis per nos tuis prædecessoribus ante dictis potest liquide apparere: tamen de iure nostro per scientiam & iuris evidentiam sumus certi. Ut igitur de intentione nostra quam habuimus circa huiusmodi schismatis extirpationem & vnionis affectionem, te reddamus certiorem, tibi præsentium tenore significamus, quod vt tam per optatum vnionis negotium celerius consequi valeat, & securius executioni demandari, parati sumus

vna cum collegio venerabilium fratrum nostrorum sanctæ Romanæ ecclesiæ cardinalium, in loco seculo & decenti ac idoneo tecum & cum quocumque successore tuo decedentibus cum prædictis, qui apud partem tuam pro cardinalibus se gerunt, vel gerent, personaliter conuenire pro vnione ecclesiæ tractanda, & fauente Domino obtainenda, vbique prouiso & ordinato de his quæ pro securitate ac acceleratione vniōnis prædictæ erunt opportuna & necessaria disponenda, parati sumus pro salute animarum, ac vnione & reintegrazione Christianorum, in dicta conuentione personaliter nostro verissimo iuri & papatui pure, libere & simpliciter cedere & renuntiare: & efficaciter faciemus, si tu ibidem consimiliter renuntiabis & cedes prætenso iuri tuo & papatui, vel decedes, dummodo tu, vel quicunque successor tuus, & illi qui apud partem tuam pro cardinalibus se gerunt aut gerent, si, vt præfertur, volueritis & voluerint cum effectu conuenire & concordare nobiscum & cum venerabilibus nostris prædictis, quod exinde canonica vni ci Romani pontificis sequatur electio & vnio ecclesiæ sanctæ Dei. Oratores autem tuos, quos, vt afferis, ad nostram præsentiam celeriter destinare proponis, libenter videbimus, benigne audiemus, & caritatue tractabimus, eisque iam saluum conductum per dictum conuersum destinauimus. Quod etiam de abstinentia a creatione cardinalium, nisi in certis casibus, intimasti, volumus & intendimus obseruare. Festina igitur, tolle moras, concurre nobiscum, & considerans humani operis breuitatem, tantum bonum non ultra differendo procrastines, sed celeriter vias salutis & pacis amplectaris, cum tandem in extremo iudicio cum numerosa multitudine eorum qui nos in hac, quam præstolamur, vniōne sequentur, quam ad illius ouile, præstante Domino, reducemus. Ipse pastor bonus, qui pro ouibus suis animam suam posuit, nos, vt de eius misericordia speramus, in dilecta sua tabernacula introducat. Datum Massiliæ apud sanctum Victorem.

EPISTOLA II.

BENEDICTI XIII. PSEVDOPAPÆ
AD PAVLVM LVCENSIVM DYNASTAM.

In Gregorium acriter inuehitur.

*Benedictus episcopus, seruus seruorum Dei, dilecto filio nobili viro
Paulo domino Lucæ, salutem & apostolicam benedictionem.*

PROPTER nonnulla in quibusdam partibus innouata, quæ sensibus quasi palpantibus nobis innotescunt, considerato præsertim, quod cum Angelo dicto Corario, qui in hoc perniciose schismate se facit appellari Gregorium, post varios & saepe tentatos labores, non sine personarum iactura, aliquem effectum ad bonum finem ecclesiæ unitatis obtinere nequivimus, de venerabilium fratribus nostrorum consilio & frequenti eorum instantia pulsati, deliberauimus pro præsenti corporali præsentia deserere partes illas, & nos cum collegio nostro reponere in seculo. Ut igitur scias ecclesiastica negotia qualiter remaneant pro præsenti, elicere poteris ex tenore literæ quam scribimus dicto Angelo Corario sub hac forma.

*Angelo Corario, qui in hoc perniciose schismate se fecit nominari
Gregorium, pacis & unionis affectum pariter & effectum.*

Si te fateri veritatem non pigeat, præsertim cum sit notorium, celare non poteris ea quæ tuis literis intimando etiam promulgasti per orbem, ut ex utriusque cessione pax daretur ecclesiæ, & quod scriptis tuis per nos ad hoc cessionis viam offerendo dato responso, & de conventione in ciuitate Saonensi pro excusatione oblatorum hinc inde secuta concordia conuenire in statutis terminis renuisti, & quibusdam interpositis per te excusationibus friuolis, post dilationes varias a te datas, post aduentum nostrum ad hunc locum, ad quem nos traxerunt Christi caritas & feruor compassionis animarum, bona fide simili citer incidentes, non absque nostri atque nostrorum fatigatione, & graui personarum iactura, per plurimum mensium interualla cum Christianorum scandalo renuisti, cautelose per verba, &, quod referimus displicenter, dene gatis multis, etiam nonnullis per te oblatis, quæ ad execu

tionem concordatorum ad vniōnem perficiendam erant
 plurimum vtilia & opportuna : de * vberiori tēcum tra-
 ctatu super huiusmodi vniōne prosequenda omnem spem
 tollendo , nuntios nostros, eisdem prorogationem salui
 conductus & audiehtiam denegando , a tua præsentia va-
 cuos remisisti. Hæc autem libenter silentio transiremus ,
 nisi tua contumacia reciperet ex nostra taciturnitate fo-
 mentum. Postquam autem apud te passa est frequens no-
 stra instantia repulsam , propter quædam in nonnullis par-
 tibus quibusdam instigantibus innouata , absque personali
 nostro & nostrorum periculo in his partibus moram trahe-
 re non valentes , cum apud te , vt clare cernitur , profice-
 re non possumus , nolentes Deum tentare imminente pe-
 riculo, ad aliquem locum , vbi nos cum nostro collegio va-
 leamus hoc turbationis tempore reponere in seculo , de
 fratum nostrorum consilio eorumque instantia pulsati de-
 creuimus declinare. Sed ne videamur , sicut nec intendi-
 mus , aduersitate intercedente huiusmodi * persecutio-
 nem vniōnis dimittere neglectam , de dictorum fratum
 consilio deliberauimus , nuntios nostros plena potestate
 fulcitos (qui , si velles ad cor reuerti , possent ad effectum
 vniōnis & oblatorum procedere efficaciter in agendis) hic
 dimittere: impedientibus tamen ambassiatoribus carissimi
 in Christo filii nostri Caroli regis Francorum illustrissimi
 in his partibus moram trahentibus , saluus conduitus dictis
 nuntiis necessarius non potuit obtineri. Quid autem super
 hac re simus vlerius , Deo auxiliante , facturi , intendimus
 vniuersis Christi fidelibus breuiter intimare. Tu vero , o
 homo , si scintilla compassionis animarum in te viget , quæ
 secundum Deum pro bono vniōnis agenda restant , consi-
 dera , & ad ea quæ obligaris ex debito , pro Dei misericor-
 dia te dispone , resecatis carnalibus desideriis , quæ con-
 tra animas militare non cessant. Nos enim ad oblata per
 nos semper promptos reperies , præteritos defectus tuos
 & contumaciam , si bene egeris , in memoria non tenen-
 tes. Deum enim in iudicem & negotiorum notorietatem
 in testem inuocamus , quod per nos non stetit , stat , aut
 stabit , quin vera vnio inducatur. Idus Iunii , pontifica-
 tus nostri anno xiv.